

Holčička jde a jde.

Ulice je prázdná.

Ani slunce nezasvítí.

Chtěla bych někoho potkat,
myslí si holčička.

A jak jde a jde, myslí si čím dál víc:
chtěla bych někoho potkat.

A jak si to myslí a myslí,
najednou –

kap!

Holčička potkala déšť.

Byl to teprve malý déšť.
Holčička mu nastavila dlaň.
Déšť se po ní zkusil proběhnout:

kap!

kap!

kap!

„Pojď za mnou,“
řekla mu holčička.

„Pojď za mnou až k našemu domu.“